

Teza: niewłaściwe wykonywanie czynności zawodowych przez radcę prawnego; nie odroczenie rozprawy.

1.

Groźba obwinionego radcy prawnego zainicjowania postępowania dyscyplinarnego wobec adwokata, występującego w roli obrońcy, oraz uzależnienie jego zainicjowania od rozwiązania stosunku obrończego przez adwokata z podejrzanymi, reprezentowanymi przez niego, stanowi delikt dyscyplinarny.

2.

Złożenie przez obrońcę obwinionego na dwa dni przed rozprawą biletu lotniczego do Madrytu i Dubaju bez jakiegokolwiek wyjaśnienia, nie uzasadnia odroczenia rozprawy, o której obrońca obwinionego był informowany miesiąc wcześniej.

Sygn. akt WO - 138/19

ORZECZENIE

z dnia 29 października 2019 roku

Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie następującym:

Przewodniczący: SWS D Tomasz Fox sprawozdawca

Sędziowie: SWS D Marek Hamerlik

SWS D Piotr Kubik

Protokolant: Magdalena Senderska

przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego r.pr. Wacława Góreckiego po rozpoznaniu w dniu 29 października 2019 r. na rozprawie sprawy radcy prawnego R. N. (1), WA- (...), obwinionego o to, że:

1.

w korespondencji mailowej z dnia 25.10.2017 r. skierowanej do adwokata M. C. (dalej: Skarżący) poprzez użycie następujących sformułowań:

- „Chciałbym Pana poinformować, że w dniu jutrzejszym złożymy wniosek o wykluczenie Pana z dalszego udziału w sprawie w postępowaniu przygotowawczym w RP I Ds. 14.2016 przeciwko Krzysztofowi A. Ś. i in. Z uwagi na oczywisty konflikt interesów w warunkach, którego Pan działa. Pana klientka J. K. złożyła wyjaśnienia pomawiające p. K. Ś. o poważne przestępstwa, co wyklucza dalszą możliwość reprezentowania przez Pana K. Ś. i P. Ś., jak również J. K. z uwagi na fakt, iż podejrzani Ś. przekazywali Panu jako obrońcy w zaufaniu informacje, które mają wpływ na sytuację prawną J. K.. Całkowicie to eliminuje możliwość występowania przez Pana w roli obrońcy któregokolwiek z podejrzanych w tej sprawie, teraz i kiedykolwiek w przyszłości.”
- „Piszę o tym do Pana, aby dać Panu szansę na honorowe wyjście ze sprawy — proszę wypowiedzieć natychmiast wszystkie pełnomocnictwa i zakończyć relacje z rodzinami podejrzanych, które prowadzi Pan z ogromną szkodą dla linii obrony.”
- „Jeśli Pan jeszcze dziś wypowie pełnomocnictwa i zaprzestanie siania zamętu w relacjach z rodzinami i współpracownikami podejrzanych, to zapominamy o Pana udziale w sprawie. Jeśli nie to dopilnujemy, ale

odpowiednie organy dokładnie przeanalizowały Pana udział w sprawie, w tym w szczególności, choć nie wyłącznie, to co dokładnie Pan obiecywał i co przekazywała każdej z osób, z którymi się Pan kontaktował. Osobiście także dopilnuję, aby Pana udział w tej sprawie i jego rzeczywisty charakter stały się powszechnie znane także w środkach masowego przekazu".

- groził zainicjowaniem postępowania dyscyplinarnego wobec Skarżącego, oraz uzależniał jego zainicjowanie od rozwiązania stosunku obrończego przez Skarżącego z podejrzanymi reprezentowanymi przez Skarżącego w postępowaniu nadzorowanym przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygnaturą akt: RP Ds. 14.2016 tj. popełnienia czynu naruszającego podstawowe wartości zasady wykonywania zawodu radcy prawnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 j.t.) w zw. z art. 38 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

2.

w korespondencji mailowej z dnia 26.10.2017 r. skierowanej do adwokata M. C. poprzez użycie następujących sformułowań:

„Wyrażając ubolewanie, iż nie zdecydował się Pan skorzystać z honorowego rozwiązania, które Panu oferowałem, uprzejmie informuję, iż w dniu dzisiejszym złożyliśmy stosowny wniosek do organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Jeśli w piątek dalej będzie Pan tytułować się obrońcą któregośkolwiek z podejrzanych, bądź to w poniedziałek zawiadomię Okręgową Radę Adwokacką o moim podejrzeniu, iż dokonał Pan ciężkiego naruszenia zasad etyki adwokackiej. O dalszych działaniach, których niewątpliwie powinien Pan się spodziewać, będę Pana informować na bieżąco" - groził zainicjowaniem postępowania dyscyplinarnego wobec Skarżącego, oraz uzależniał jego zainicjowanie od rozwiązania stosunku obrończego przez Skarżącego z podejrzanymi reprezentowanymi przez Skarżącego w postępowaniu nadzorowanym przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygnaturą akt: RP Ds.14.2016tj. popełnienia czynu naruszającego podstawowe

wartości i zasady wykonywania zawodu radcy prawnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 j.t.) w zw. z art. 38 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

3.

w korespondencji mailowej z dnia 25.10.2017 r. skierowanej do adwokata M. C. (dalej: Skarżący) poprzez użycie następujących sformułowań:

- „Chciałbym Pana poinformować, że w dniu jutrzejszym złożymy wniosek o wykluczenie Pana z dalszego udziału w sprawie w postępowaniu przygotowawczym w RP I Ds. 14.2016 przeciwko Krzysztofowi A. Ś. i in. z uwagi na oczywisty konflikt interesów w warunkach, którego Pan działa. Pana klientka J. K. złożyła wyjaśnienia pomawiające p. K. Ś. i P. Ś. o poważne przestępstwa, co wyklucza dalszą możliwość reprezentowania przez Pana K. Ś. i P. Ś., jak również J. K. z uwagi na fakt, iż podejrzani Ś. przekazywali Panu jako obrońcy w zaufaniu informacje, które mają wpływ na sytuację prawną J. K.. Całkowicie to eliminuje możliwość występowania przez Pana w roli obrońcy któregośkolwiek z podejrzanych w tej sprawie, teraz i kiedykolwiek w przyszłości."
- „Piszę o tym do Pana, aby dać Panu szansę na honorowe wyjście ze sprawy — proszę wypowiedzieć natychmiast wszystkie pełnomocnictwa i zakończyć relacje z rodzinami podejrzanych, które prowadzi Pan z ogromną szkodą dla linii obrony."
- „Jeśli Pan jeszcze dziś wypowie pełnomocnictwa i zaprzestanie siania zamętu w relacjach z rodzinami i współpracownikami podejrzanych, to zapomnimy o Pana udziale w sprawie. Jeśli nie to dopilnujemy, ale

odpowiednie organy dokładnie przeanalizowały Pana udział w sprawie, w tym w szczególności, choć nie wyłącznie, to co dokładnie Pan obiecywał i co przekazywała każdej z osób, z którymi się Pan kontaktował. Osobiście także dopilnuję, aby Pana udział w tej sprawie i jego rzeczywisty charakter stały się powszechnie znane także w środkach masowego przekazu".

w postępowaniu nadzorowanym przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygnaturą akt: RP Ds. 14.2016 tworzył nieprawdziwe informacje w zakresie niepoprawnych relacji Skarżącego z rodzinami podejrzanych, a także twierdził, iż Skarżący działa na niekorzyść podejrzanych, w tym sieje zamęt w ich rodzinach, podczas gdy z oświadczeń złożonych przez podejrzanych z dnia 27.10.2017 r. oraz ich rodzin z dnia 26.10.2017 r. wynika, iż twierdzenia radcy prawnego R. N. (2) są wprowadzeniem w błąd, insynuacją i nie polegają na prawdzie —

tj. popełnienia czynu naruszającego podstawowe wartości i zasady wykonywania zawodu radcy prawnego, określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 j.t.) w zw. z art. 11 ust. 2 art. 12 ust. 3 w związku z art. 48 oraz art. 38 ust. 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

na skutek odwołania obrońcy obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2019 r., sygn. akt: D 42/19

orzeka:

1.

utrzymuje w mocy zaskarżone orzeczenie,

2.

kosztami postępowania odwoławczego w zryczałtowanej wysokości 1250 zł (słownie: tysiąc dwieście pięćdziesiąt zł) obciąża obwinionego R. N. (2).

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie mocą orzeczenia z dnia 10 kwietnia 2019 r., sygn. akt: D 42/19:

1. uznał radcę prawnego R. N. (2), WA- (...), winnym tego, że w korespondencji mailowej z dnia 25.10.2017 r. i 26.10.2017 r. skierowanej do adwokata M. C. (dalej: Skarżący) poprzez użycie następujących sformułowań:

- „Chciałbym Pana poinformować, że w dniu jutrzejszym złożymy wniosek o wykluczenie Pana z dalszego udziału w sprawie w postępowaniu przygotowawczym w RP I Ds. 14.2016 przeciwko Krzysztofowi A. Ś. i in. Z uwagi na oczywisty konflikt interesów w warunkach, którego Pan działa. Pana klientka J. K. złożyła wyjaśnienia pomawiające p. K. Ś. o poważne przestępstwa, co wyklucza dalszą możliwość reprezentowania przez Pana K. Ś. i P. Ś., jak również J. K. z uwagi na fakt, iż podejrzani Ś. przekazywali Panu jako obrońcy w zaufaniu informacje, które mają wpływ na sytuację prawną J. K.. Całkowicie to eliminuje możliwość występowania przez Pana w roli obrońcy któregośkolwiek z podejrzanych w tej sprawie, teraz i kiedykolwiek w przyszłości."
- „Piszę o tym do Pana, aby dać Panu szansę na honorowe wyjście ze sprawy — proszę wypowiedzieć natychmiast wszystkie pełnomocnictwa i zakończyć relacje z rodzinami podejrzanych, które prowadzi Pan z ogromną szkodą dla linii obrony."
- „Jeśli Pan jeszcze dziś wypowie pełnomocnictwa i zaprzestanie siania zamętu w relacjach z rodzinami i współpracownikami podejrzanych, to zapominamy o Pana udziale w sprawie. Jeśli nie to dopilnujemy, ale odpowiednie organy dokładnie przeanalizowały Pana udział w sprawie, w tym w szczególności, choć nie

wyłącznie, to co dokładnie Pan obiecywał i co przekazywała każdej z osób, z którymi się Pan kontaktował. Osobiście także dopilnuję, aby Pana udział w tej sprawie i jego rzeczywisty charakter stały się powszechnie znane także w środkach masowego przekazu".

- „Wyrażając ubolewanie, iż nie zdecydował się Pan skorzystać z honorowego

rozwiązania, które Panu oferowałem, uprzejmie informuję, iż w dniu dzisiejszym złożyliśmy stosowny wniosek do organu prowadzącego postępowanie przygotowawcze. Jeśli w piątek dalej będzie Pan tytułować się obrońcą któregokolwiek z podejrzanych, bądź to w poniedziałek zawiadomię Okręgową Radę Adwokacką o moim podejrzeniu, iż dokonał Pan ciężkiego naruszenia zasad etyki adwokackiej. O dalszych działaniach, których niewątpliwie powinien Pan się spodziewać, będę Pana informować na bieżąco"

„Chciałbym Pana poinformować, że w dniu jutrzejszym złożymy wniosek o wykluczenie Pana z dalszego udziału w sprawie w postępowaniu przygotowawczym w RP I Ds. 14.2016 przeciwko Krzysztofowi A. Ś. i in. z uwagi na oczywisty konflikt interesów w warunkach, którego Pan działa. Pana klientka J. K. złożyła wyjaśnienia pomawiające p. K. Ś. i P. Ś. o poważne przestępstwa, co wyklucza dalszą możliwość reprezentowania przez Pana K. Ś. i P. Ś., jak również J. K. z uwagi na fakt, iż podejrzani Ś. przekazywali Panu jako obrońcy w zaufaniu informacje, które mają wpływ na sytuację prawną J. K.. Całkowicie to eliminuje możliwość występowania przez Pana w roli obrońcy któregokolwiek z podejrzanych w tej sprawie, teraz i kiedykolwiek w przyszłości."

- „Piszę o tym do Pana, aby dać Panu szansę na honorowe wyjście ze sprawy — proszę wypowiedzieć natychmiast wszystkie pełnomocnictwa i zakończyć relacje z rodzinami podejrzanych, które prowadzi Pan z ogromną szkodą dla linii obrony."
- „Jeśli Pan jeszcze dziś wypowie pełnomocnictwa i zaprzestanie siania zamętu w relacjach z rodzinami i współpracownikami podejrzanych, to zapomnimy o Pana udziale w sprawie. Jeśli nie to dopilnujemy, ale odpowiednie organy dokładnie przeanalizowały Pana udział w sprawie, w tym w szczególności, choć nie wyłącznie, to co dokładnie Pan obiecywał i co przekazywała każdej z osób, z którymi się Pan kontaktował. Osobiście także dopilnuję, aby Pana udział w tej sprawie i jego rzeczywisty charakter stały się powszechnie znane także w środkach masowego przekazu".

- groził zainicjowaniem postępowania dyscyplinarnego wobec Skarżącego, oraz uzależnił jego zainicjowanie od rozwiązania stosunku obrończego przez Skarżącego z podejrzanymi reprezentowanymi przez Skarżącego w postępowaniu nadzorowanym przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygnaturą akt: RP Ds. 14.2016

tj. popełnienia czynu naruszającego podstawowe wartości i zasady wykonywania zawodu radcy prawnego, określone w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 j.t.) w zw. z art. 38 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za czyn ten na podstawie art. 64 ust. 1 i art. 65 ust. 1 pkt 2 ustawy o radcach prawnych wymierzył karę nagany;

2.

W pozostałym zakresie obwinionego radcę prawnego R. N. (2), WA- (...), od stawianych mu zarzutów uniewinnił;

3.

Na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych zasądził od obwinionego radcy prawnego R. N. (2), WA- (...), na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Warszawie tytułem zwrotu kosztów postępowania dyscyplinarnego kwotę 2 000 (dwa tysiące) złotych.

Od orzeczenia OSD OIRP w Warszawie z dnia 10 kwietnia 2019 r. o sygn. akt D 42/18 - odwołanie wniósł obrońca obwinionego, zaskarżając je w części: „ (...)punkt 1 i 3 części dyspozytywnej orzeczenia w całości na korzyść

obwinionego (...) ”.wnosząc o: zmianę przedmiotowego orzeczenia w zaskarżonej części poprzez uniewinnienie obwinionego R. N. (2) od przypisanego mu w punkcie 1 części dyscyplinarnej deliktu dyscyplinarnego w całości lub

2) uchylenie przedmiotowego orzeczenia w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu.

Obrońca zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu:

1) naruszenie przepisów postępowania, które miało wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie:

a)

art. 22 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez zaniechanie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego, w sytuacji, gdy wystąpiła długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania w postaci toczącego się postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygn. akt RP I Ds. 14.2016, w którym obwiniony R. N. (2) występował w roli obrońcy podejrzanego K. Ś., a z którym to postępowaniem karnym bezpośrednio związane jest niniejsze postępowanie dyscyplinarne, co w konsekwencji naruszyło prawo obwinionego do obrony, albowiem obwiniony związany tajemnicą obrończą nie mógł złożyć wyjaśnień w niniejszym postępowaniu dyscyplinarnym;

b)

art. 6 kpk poprzez zaniechanie odroczenia rozprawy w dniu 10 kwietnia 2019 r. ze względu na usprawiedliwioną nieobecność obwinionego, wynikającą z wyjazdu zagranicznego, i nie uwzględnienie w tym zakresie wniosku obwinionego i jego obrońcy, co w konsekwencji, biorąc pod uwagę, że na wskazanym terminie rozprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zamknął przewód sądowy, przeprowadził głosy końcowe stron oraz wydał orzeczenie, rażąco naruszyło prawo obwinionego do obrony;

c)

art. 410 kpk poprzez całkowite pominięcie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dowodu z zeznań świadka B. K., złożonych na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2019 r., o czym świadczy jednoznacznie uzasadnienie zaskarżonego orzeczenia, w którym brak jest zarówno formalnego odnotowania faktu przeprowadzenia wskazanego dowodu, jak również brak jest jego sądowej oceny podczas gdy podstawą rozstrzygnięcia sprawy musi być każdorazowo całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej, co w konsekwencji, zważywszy, iż świadek w ramach złożonych depozycji jasno wskazywał, że osoby trzecie mogły mieć dostęp do poczty elektronicznej należącej do obwinionego R. N. (2), skutkowało poczynieniem przez Sąd wadliwych ustaleń faktycznych w zakresie odpowiedzialności dyscyplinarnej obwinionego;

d)

art. 7 kpk poprzez dowolną w oderwaniu od swobodnej, ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, sprzeczną ze wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania, skutkującą niezasadnym przypisaniem obwinionemu odpowiedzialności za delikt dyscyplinarny opisany w punkcie 1 części dyspozytywnej orzeczenia, a przejawiającą się w szczególności w:

- uznaniu przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, że zeznania pokrzywdzonego M. C., w ramach których wskazywał on, iż wiadomości e-mail zostały z całą pewnością wysłane przez obwinionego R. N. (2), zasługiwały na obdarzenie walorem pełnej wiarygodności, podczas gdy pokrzywdzony M. C. pozostawał w silnym konflikcie z obwinionym, powstałym na kanwie postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygn. akt RP I Ds. 14.2016, co w konsekwencji nakazywało ocenić złożone przez pokrzywdzonego w niniejszej sprawie depozycje z najwyższą ostrożnością;

- uznaniu przez Sąd, że znajdujące się w aktach sprawy wydruki wiadomości e-mail stanowią jednoznaczny dowód tego, iż wiadomości o takiej treści zostały wysłane osobiście przez obwinionego i jako takie stanowią wystarczającą podstawę do przypisania obwinionemu winy za delikt dyscyplinarny opisany w punkcie 1 części dyspozytywnej orzeczenia, podczas gdy twierdzenie to należy uznać za całkowicie sprzeczne zarówno ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, jak i stanowczymi wnioskami wynikającymi ze znajdujących się w aktach sprawy opinii biegłych z zakresu informatyki sporządzonych odpowiednio przez dr inż. Adama E. P. z dnia 12.01. 2018 r., oraz prof. dr hab. Macieja M. S. z dnia 17.09.2018 r., w których jasno wskazano, że sam wydruk wiadomości e-mail nie pozwala stwierdzić, jaka była pierwotna treść wysłanej wiadomości, jak również kto w rzeczywistości taką wiadomość wysłał; które to uchybienia doprowadziły do poczynienia przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny:

2) błędów w ustaleniach stanu faktycznego, przyjętych za podstawę orzeczenia, które miały wpływ na jego treść, a polegających na:

a) przyjęciu przez Sąd, że to obwiniony osobiście wysłał do pokrzywdzonego kwestionowane w niniejszym postępowaniu wiadomości e-mail, mające zawierać groźbę zainicjowania postępowania dyscyplinarnego wobec M. C., podczas gdy, twierdzenie to, jako nieoparte jednoznaczными dowodowymi miało charakter dowolny, a w świetle okoliczności stanu faktycznego sprawy, w szczególności logicznych, spójnych oraz koherentnych zeznań świadka B. K., jak również przekonywających i rzetelnych opinii biegłych z zakresu informatyki sporządzonych przez dr. inż. Adama E. P. oraz prof. dr hab. Macieja M. S., jawiło się jako całkowicie nieuzasadnione.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje.

Odwołanie obrońcy obwinionego nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia 30.03.2018 r. ściganiem objęto powiązane podmiotowo i przedmiotowo stany faktyczne, które dotyczyły zarzutów, wynikających z konkretnych zdarzeń - działań obwinionego wyrażonych pisemnie w trakcie bycia obrońcą podejrzanego K. Ś.. Obwiniony podjął je celowo i przeciwko konkretnej osobie, a przeprowadzone na rozprawie i zgromadzone przez Sąd I instancji dowody pozwoliły na dokonanie ustaleń faktycznych umożliwiających ich ocenę w kontekście treści norm definiujących zarzucone delikty dyscyplinarne, co Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uczynił wyciągając prawidłowe wnioski.

W tym miejscu Wyższy Sąd Dyscyplinarny podkreśla, że nie jest rolą - zadaniem radcy prawnego w trakcie wykonywania swoich obowiązków zawodowych groźenie stronie przeciwnej lub jego pełnomocnikowi, nawet w rozumieniu potocznym, a tym bardziej wszczęciem postępowania karnego lub dyscyplinarnego.

Należy dodać, iż w dniu 9 października 2019 r. wpłynęło do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP - pismo obrońcy obwinionego oznaczone jako - wnioski dowodowe obrońcy obwinionego. W piśmie obrońca wnosi o: a) zwrócenie się przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny do Prokuratury Regionalnej w Białymstoku z zapytaniem, czy w postępowaniu prowadzonym pod sygn. akt RP I Ds. 14.2016 składane były wnioski o rozstrzygnięcie w trybie art. 85 kpk, czy zachodzi kolizja interesów pomiędzy podejrzanymi reprezentowanymi w rzeczonym postępowaniu przez adw. M. C., a jeśli tak, to jakie zapadły rozstrzygnięcia w przedmiocie tychże wniosków;

b) w przypadku pozytywnej odpowiedzi na zapytanie z punktu a), zwrócenie się przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny do Prokuratury Regionalnej w Białymstoku o przekazanie znajdującej się w aktach sprawy o sygn. RP I Ds. 14.2016 dokumentacji związanej z wnioskami złożonymi w trybie art. 85 kpk, a następnie zaliczenie tejże dokumentacji w poczet materiału dowodowego niniejszej sprawy.

Powyższe wnioski dowodowe zawarte w piśmie obrońcy z 4 października 2019 r. nie zasługiwały na uwzględnienie i zostały oddalone postanowieniem na rozprawie w dniu 29 października 2019 r. zgodnie z art. 170 § 1 pkt 2) i pkt 5) kpk w związku z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych (Dz. U. 2016 poz. 233 j.t.). Dowody zgromadzone już w

aktach sprawy (k.137-149, k. 154 - 159 i k. 162-167) uzasadniały niecelowość uwzględniania wniosków dowodowych obrońcy obwinionego z dnia 4 października 2019 r.

Przechodząc do omówienia poszczególnych zarzutów odwołania, zarzut naruszenia art. 22 § 1 kpk w zw. z art. 6 kpk poprzez zaniechanie zawieszenia postępowania dyscyplinarnego, w sytuacji, gdy wystąpiła długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania w postaci toczącego się postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygn. akt RP I Ds. 14.2016, w którym obwiniony R. N. (2) występował w roli obrońcy podejrzanego K. Ś. - nie zasługuje na uwzględnienie. Należy zaznaczyć, iż na karcie 79 aktu niniejszego postępowania znajduje się wypowiedzenia pełnomocnictwa dokonane w dniu 24 listopada 2017 r. przez p. K. Ś. połączone ze zwolnieniem obwinionego z obowiązku obrońcy (sygn. akt RP I Ds. 14.2016), ponadto przedmiotem niniejszego postępowania nie było działanie obwinionego jako obrońcy w sprawie sygn. akt RP I Ds. 14.2016, a jedynie kierowanie drogą mailową pisemnych wypowiedzi przez obwinionego w toku wykonywania obowiązków zawodowych tj. groźenie innemu pełnomocnikowi, wszczęciem postępowania karnego lub dyscyplinarnego. Tym samym odpowiedź na pytanie czy obwiniony prowadził korespondencję mailową (załączoną do aktu niniejszej sprawy nie stanowi naruszenia tajemnicy obrończej.

Zarzut naruszenia art. 6 kpk poprzez zaniechanie odroczenia rozprawy w dniu 10 kwietnia 2019 r. ze względu na usprawiedliwioną nieobecność obwinionego, wynikającą z wyjazdu zagranicznego, i nie uwzględnienie w tym zakresie wniosku obwinionego i jego obrońcy, co w konsekwencji, biorąc pod uwagę, że na wskazanym terminie rozprawy Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zamknął przewód sądowy, przeprowadził głosy końcowe stron oraz wydał orzeczenie, rażąco naruszyło prawo obwinionego do obrony - należy uznać za chybiony. Po pierwsze obrońca obwinionego w dniu 8 kwietnia 2019 r. dwa dni przed terminem rozprawy wniósł wniosek o zmianę terminu rozprawy wyznaczonej załączając jedynie bilet lotnicze do Madrytu i Dubaju bez jakiegokolwiek wyjaśnienia, czy też uzasadnienia - co uzasadniało jego nieuwzględnienie, (o terminie rozprawy w dniu 10 kwietnia 2019 r. obwiniony został powiadomiony skutecznie 8 marca 2019 r., a obrona obwinionego 7 marca 2019 r. (k. 214- 217).

Zarzut naruszenia art. 410 kpk poprzez całkowite pominięcie przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dowodu z zeznań świadka B. K., złożonych na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2019 r. również nie zasługuje na uwzględnienie. Dowód ten został przeprowadzony o czym świadczy protokół rozprawy z dnia 10 kwietnia 2019 r. (k. 230 - 233), w uzasadnieniu zaś zaskarżonego orzeczenia OSD OIRP w Warszawie (k.253) sąd uznał, iż zeznania świadka potwierdzają ustalenia poczynione przez Sąd 1 instancji na podstawie wcześniejszych dowodów. Wbrew twierdzeniu obrońcy zeznania świadka B. K. nie potwierdziły, iż osoby trzecie mogły mieć dostęp do poczty elektronicznej należącej do obwinionego R. N. (2), przeciwnie - świadek zeznał na rozprawie w dniu 10 kwietnia 2019 r., iż: „ (...) Logowałem się za pomocą komputera i po zalogowaniu miałem dostęp do swojej skrzynki pocztowej bez dalszego hasła. Z tego co pamiętam aby zalogować się trzeba było podać dwa hasła, jedno ogólne i jedno na mój pulpit. To drugie ustalałem ja. (...)” (k 232).

Wreszcie obrońca obwinionego zarzucił, iż Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu OIRP w Warszawie naruszenie art. 7 kpk poprzez - rzekomo - „(...) dowolną w oderwaniu od swobodnej, ocenę dowodów zgromadzonych w sprawie, sprzeczną ze wskazaniami wiedzy, doświadczenia życiowego oraz zasadami prawidłowego rozumowania, skutkującą niezasadnym przypisaniem obwinionemu odpowiedzialności za delikt dyscyplinarny opisany w punkcie 1 części dyspozytywnej orzeczenia, a przejawiającą się w szczególności w:

- uznaniu przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny, że zeznania pokrzywdzonego M. C., w ramach których wskazywał on, iż wiadomości e-mail zostały z całą pewnością wysłane przez obwinionego R. N. (2), zasługiwały na obdarzenie walorem pełnej wiarygodności, podczas gdy pokrzywdzony M. C. pozostawał w silnym konflikcie z obwinionym, powstałym na kanwie postępowania karnego prowadzonego przez Prokuraturę Regionalną w Białymstoku pod sygn. akt RP I Ds. 14.2016, co w konsekwencji nakazywało ocenić złożone przez pokrzywdzonego w niniejszej sprawie depozycje z najwyższą ostrożnością;(...)”

Zarzut ten nie zasługuje na uwzględnienie, zeznania pokrzywdzonego były spójne i logiczne, z żadnego z dowodów zgromadzonych w aktach sprawy nie wynika, iż należy odmówić wiarygodności twierdzeniom pokrzywdzonego.

Ponadto obrona podniosła, iż sąd I instancji błędnie uznał „(...) że znajdujące się w aktach sprawy wydruki wiadomości e-mail stanowią jednoznaczny dowód tego, iż wiadomości o takiej treści zostały wysłane osobiście przez obwinionego i jako takie stanowią wystarczającą podstawę do przypisania obwinionemu winy za delikt dyscyplinarny opisany w punkcie 1 części dyspozytywnej orzeczenia, podczas gdy twierdzenie to należy uznać za całkowicie sprzeczne zarówno ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, jak i stanowczymi wnioskami wynikającymi ze znajdujących się w aktach sprawy opinii biegłych z zakresu informatyki sporządzonych odpowiednio przez dr inż. Adama E. P. z dnia 12.01. 2018 r., oraz prof. dr hab. Macieja M. S. z dnia 17.09.2018 r., w których jasno wskazano, że sam wydruk wiadomości e-mail nie pozwala stwierdzić, jaka była pierwotna treść wysłanej wiadomości, jak również kto w rzeczywistości taką wiadomość wysłał; które to uchybienia doprowadziły do poczynienia przez Okręgowy Sąd Dyscyplinarny.(...)”

Zarzut ten nie służy na uwzględnienie. Z treści w/w opinii nie wynika, aby dr inż. Adam E. P. oraz prof. dr hab. Maciej M. S. zapoznali się z treścią wydruków znajdujących się w aktach sprawy, systemem teleinformatycznym i poczty elektronicznej działających w kancelarii obwinionego - co skutkuje niewielką przydatnością tych opinii i wpływa na ich niewielką wartość dla czynionych przez OSD OIRP w Warszawie ustaleń.

Wbrew twierdzeniom obrońcy obwinionego zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala uznać za trafne rozstrzygnięcie wydane przez Sąd I instancji, który wyjaśnił w uzasadnieniu orzeczenia z dnia 10 kwietnia 2019 r. zasadność wydanego rozstrzygnięcia: „(...) Tak też się stało w tej sprawie — korespondencja email pozostaje w logicznej łączności z innymi dowodami, szczególnie dokumentami — pismami niewątpliwie pochodzącymi od Obwinionego do prokuratury oraz Rzecznika Dyscyplinarnego. Zatem Sąd właśnie z uwagi na inne dowody uznał, że wydruki korespondencji wskazują, że jej treść nie była manipulowana oraz że pochodzą one od Obwinionego, bowiem są w łączności z jego rzeczywistymi działaniami, które w korespondencji do Pokrzywdzonego opisał lub zapowiedział.

Z tych samych powodów Sąd uznał, za nieprzekonującą a przede wszystkim niekonkretną teorię o wysłaniu korespondencji przez inną niż Obwiniony osobę, rzekomo bez wiedzy Obwinionego. Pomijając już to, że teza taka nie została w ogóle sformułowana, to stwierdzić należy, że treść korespondencji jest spójna z zamiarami i faktycznym działaniem Obwinionego. Nie sposób więc przyjmować, że w korespondencji bliżej nieokreślona osoba grozi Pokrzywdzonemu m.in. wszczęciem postępowania dyscyplinarnego, bez wiedzy Obwinionego a potem Obwiniony nie wiedząc o tej groźbie spełniają.

Dla tych powodów Sąd uznał za wiarygodne dowody z wydruków korespondencji e-mail zaoferowane przez Pokrzywdzonego na k. 11-26.

Sąd uznał także za w pełni wiarygodne dowody z dokumentów przekazane przez Prokuraturę Rejonową w Białymstoku oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Izby Adwokackiej w Lublinie. Są to dowody o utrwalonej treści pochodzące z akt postępowań, co do których nie można mieć zastrzeżeń.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania Pokrzywdzonego w odniesieniu do istotnych dla tej sprawy okoliczności, a mianowicie odnośnie do tego, że otrzymał on od Obwinionego korespondencję jak na wydrukach z k. 11-26.(...)”

W tym stanie rzeczy odwołanie obrońcy nie zasługiwało na uwzględnienie.

Rozstrzygnięcie o kosztach zapadło zgodnie z art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych w zw. z § 1 ust. 1 Uchwały nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie orzekł jak sentencji.